

v ozadju njenih slik stojé mogočni Karpati, resno in veličastno, — in okrog se razpenja vedno krasna narava, poganja tisočero pestrobujno cvetje, glasé se nešteti znaki iz božjega stvarstva in se zlivajo v tisočletja zvonečo, vedno novo harmonijo, in nebeško solnce razliva na to bujno krasno sliko, katere središče je krepko se boreče, trpeče žensko srce, svoj čarobni žar. In to vse se zliva pod njenim peresom v čuda krasne slike, v lepem, umetnem redu vrsteče se pred nami — v panoramo življenja.

Povesti, katerih snov je vzeta iz življenja preprostega ljudstva, so za nas Slovence tudi radi tega zanimive, ker nam živo kažejo življenje in mišljenje nam po duhu in jeziku tako sorodnega maloruskega naroda.

Za otroke in za mladino, ki je komaj prekoračila prag življenja, niso pisane povesti Kobyljanske; odrasli čitatelj in čitateljica bosta pa, ako jih mirno in razsodno bereta, imela od njih gotovo več vžitka in koristi, kakor od marsičesar, kar se dandanes ponuja pod trdko „leposlovja“. Malorusko življenje, krasno opisana priroda, krepki, zdravi značaji in njihova fina psihologija so nepresegljive prednosti njenih novel.

Večino svojih povesti je priobčila Kobyljanska v časopisu „Literaturno - naukovy Vistnik“, katerega izdaja znanstveno društvo Ševčenkovo v Lvovu. V njem je izšla krasna novela „Valse melancolique“, potem „Pod hotym nebom“, „Na polah“, „Roži i Akkordy“, „Poety“ in v prvem zvezku letošnjega leta „Čerez

more“. V prvem zvezku „Kijevske Staryne“ je izšla črtica „Za hotar“. Nekaj črtic in novelic je izšlo pod naslovom „Pokora“ (ponižnost) v založništvu „Ukrainsko - ruskega vidavničnega spilka“ v Lvovu leta 1899. Med njimi se nahajajo „Čas“, „Vin i Vona“, „Bitva“, „Impromptu Phantasie“ i. dr. Lepo vezana knjižica stane 1 K 40 h. V „Univerzalni biblioteki“ sta izšli paralelni novelici „Priroda“ (št. 15) in „Nekulturna“ (št. 19), obe v Černovicah v tiskarni „Ruska rada“, 1897, in staneta po 60 h. Večja novela „Ljudyna“ (človek) ravno tam 1899 in stane nevezana 80 h, velika povest „Zemlja“ je izšla v uredništvu „Vistnika“ v Lvovu 1902 in stane 2 K 40 h. Tri ilustrirane novele so izšle v nemškem prevodu pri G. C. C. Brunsu v Minden-u na Vestfalskem s predgovorom doktor G. Adam-a. Večja povest „Carevna“ je razprodana. Pisateljica jo je prevela na nemški jezik in izide, kakor hitro dobi založnika. Zbirke njenih maloruskih povesti pod naslovom „Maloruske novele“, ki bi pred nedavnim izšla, kakor je poročal zadnji „Slovan“, (stran 128), ni nikjer. Pod tem naslovom je izšel samo nemški prevod njenih novel: „Priroda“, „Nekulturna“ in „Bitva“. Lepo poročilo o „Olgi Kobyljanski“ je napisal Ostap Luckyj v „Slovanskem Přeledu“ (ročnik V, čislo 2., stran 65—70). Najlažje se maloruske knjige naročajo v knjigarni „Ševčenkovega društva“ v Lvovu, Czarnieckiego ulica 26. Kolikor morem, sem tudi jaz pripravljen postreči vsakemu Slovencu, ki ga zanima maloruščina. L. Lénard.

INDIJANCI POSLUŠAJO FONOGRAF.